

«... ένας άνθρωπος ήσυχος στον καιρό μας είναι παρά φύσιν άνθρωπος... παραπάνω από τον κίνδυνο του πολέμου είναι ο κίνδυνος να είμαστε χωρίς ανησυχία εμπρός στον πόλεμο, παραπάνω από τον κίνδυνο της πείνας είναι ο κίνδυνος να είμαστε χωρίς ανησυχία εμπρός στην πείνα, ναι, αυτός είναι ο κίνδυνος, ο ουσιαστικός κίνδυνος, ο κίνδυνος υπ' αριθμόν ένα είναι να σβήσει στις καρδιές των ανθρώπων η ανησυχία, να σβήσει η Αγία Ανησυχία...»

Έχει περάσει κάτι περισσότερο από μισός αιώνας από τότε που Αντώνης Σαμαράκης διατύπωσε τις παραπάνω απόψεις, από τότε που έγραψε το «Σήμα Κινδύνου».

Στη θεατρική σεζόν που εκπνέει, Άγγελος Αντωνόπουλος σκηνοθέτησε το έργο του συγγραφέα και ανάμεσα σε άλλα σημειώνει:

«...αυτή είναι η αλήθεια της ζωής και ο Σαμαράκης την είδε αυτή τη διάσταση της αλήθειας. Ακριβώς για αυτό ήταν μεγάλος συγγραφέας, ακριβώς για αυτό οι ήρωές του δεν είναι μονοδιάστατοι. Έβγαινε από την κοινωνική του κατάδυση ο Σαμαράκης λουσμένος στο σπαραγμό και τη διακωμώδηση. Ο Σαμαράκης δεν μας έκανε κήρυγμα. Ο Αντώνης κάθισε μαζί μας, ήπια κρασί, μοιράστηκε τα τσιγάρα μας, μας αφουγκράστηκε και τον αφουγκραστήκαμε. Έτσι έγραψε το έργο του και για αυτό ήταν αληθινός...»

«...Δύο χρόνια τώρα με διακατέχει το άγχος της ευθύνης για αυτή τη μεταγραφή στο θέατρο. Στη συνέχεια ήρθε και η ευθύνη της σκηνοθεσίας. Καταθέσαμε την αγωνία μας τόσους μήνες τώρα, με πρόβες, με διαβουλεύσεις, ώσπου να βρούμε κάθε φορά το χρώμα της σωστής άποψης. Το να δουλέψω με νέους ανθρώπους είχα μια πρόσθετη συγκίνηση, αφού μάλιστα αυτοί οι νέοι άνθρωποι προέρχονταν από το φυτώριο του Θεάτρου Τέχνης. Ο

χώρος έπαιρνε πολλές φορές το συμβολισμό της Ιθάκης...»

Ενδεχομένως, το νεότερο κοινό που διάβασε το βιβλίο, ή, που ακόμα περισσότερο είδε την παράσταση, να ένοιωσε πως η απειλή που αποδίδει ο συγγραφέας (και κατ' επέκταση ο σκηνοθέτης) στο ενδεχόμενο του πυρηνικού ολοκαυτώματος είναι κάπως υπερβολική.

Στις μέρες μας μπορεί να συμβαίνει αυτό, καθώς αυτού του είδους η απειλή δηλαδή, έχει απομακρυνθεί, αλλά στο τέλος της δεκαετίας του '50, και στις αρχές της επομένης, ο ψυχρός πόλεμος γνώριζε τις ψηλότερες τιμές του και ο κίνδυνος ήταν περισσότερο από ορατός.

Η προ εικοσαετίας κατάρρευση του κατεστημένου, που ο Churchill είχε περιγράψει ως: «Σιδηρούν παραπέτασμα» απομάκρυνε την πιθανότητα ξεσπάσματος πυρηνικού ολοκαυτώματος, αλλά τα τραύματα στην υφήλιο παραμένουν χαίνοντα, τα δράματα όχι μόνον δεν υποχώρησαν αλλά παραμένουν ισχυρότερα, οι απειλές όχι μόνον δεν λιγόστεψαν, αλλά είναι παρούσες περισσότερο από ποτέ.

Ως εκ τούτου οι εστιάσεις του Σαμαράκη στην Αγία Ανησυχία είναι το ίδιο σημαντικές, αν όχι σημαντικότερες κυρίως διότι ο μέσος πολίτης της Ελλάδας του '59 δεν είχε βουτήξει ακόμα στον πολτό της κατανάλωσης.

Στο θεατρικό κομμάτι η μεταφορά αποσπά μόνο θετικά σχόλια σε όλα τα επίπεδα. Της σκηνοθεσίας, της σκηνογραφίας, του φωτισμού, των κοστούμιών και βέβαια της ηθοποιίας, που ειδικά για τον πρωταγωνιστή που έχει το δύσκολο έργο μακρών μονόλογων.

Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν □ Φρυνίχου 14 – Πλάκα □ Χειμερινή περίοδο □ 2009 – 2010

Διασκευή-Σκηνοθεσία: **Άγγελος Αντωνόπουλος**
Σκηνικά: **Πάρις Μέξης**
Κοστούμια: **Πάρις Μέξης- Εύη Καλογηροπούλου**
Φωτισμοί: **Λευτέρης Παυλόπουλος**
Μουσική επιμέλεια: **Φίλιππος Παναγιώ του**

Βοηθός σκηνογράφου: **Εύη Καλογηροπούλου**

Βοηθός φωτισμών: **Σοφία Αλεξιάδου**

Γιατρός Δημ. Βασιλειάδης: **Νίκος Μόσχοβος**

Μοίραρχος: **Αλέξανδρος Πέρρος**
Κα Καραδήμα: **Αναστασία Γεωργοπούλου**
Ενωματάρχης: **Ματθαίος Καλαντζής**
Χιδιρογλου: **Δημήτρης Σταματελόπουλος**
Νομάρχης: **Νίκος Χανιωτάκης**
Στρατηγός: **Δημήτρης Γεωργιάδης**
Εισαγγελέας: **Γεράσιμος Σκαφίδας**
Γιαννόπουλος: **Βασίλης Λέμπερος**
Δημακόπουλος: **Αυγουστής Κούμουλος**
Άννα: **Ευγενία Παναγοπούλου**
Κρυεκούκης: **Γιάννης Μίνωσ**
Αλβέρτος: **Ηλίας Λάτσης**
Ταξιτζής: **Αλέξανδρος Λαγόπουλος**
Θυρωρός: **Δημήτρης Γεωργιάδης**
Ψυχίατρος: **Πάρις Θωμόπουλος**
Η κυρία του τρένου: **Μαρβίνα Πιτυχούτη**
Παπάς: **Βασίλης Λέμπερος**

Δημοσιογράφοι: Πάρις Θωμόπουλος,

Βένια Σταματιάδη

Νίκος Χανιωτάκης,

Κωνσταντίνος Μπιμπής

Γκαρόνι Α': Γεράσιμος Σκαφίδας

Γκαρόνι Β': Κωνσταντίνος Μπιμπής

Λαός: Όλος ο θίασος